



הוסן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

שבועות דף מ"ז ע"א

יתומים הבאים להפרע מהיתומים, מה דינם של יתומי המלוה?

כשמת לוה בחיי מלוה ²	במת מלוה בחיי לוה ¹	
אינם נפרעים ³	נפרעים בשבועה	לרב ושמואל
נפרעים בלא שבועה ⁴	נפרעים בשבועה	לרבי אבא

לרבינו תם, מה הדין באופנים דלהלן? [תד"ה מתוך].

בנסכא ובחמישים לא ידענא	בשבועת התובע ⁵	בשניהם חשודים	
מתוך שאינו יכול להשבע משלם	נפרעין ⁶	יחלוקו	לרב נחמן ור' אבא
מפסיד התובע	מפסיד התובע	מפסיד התובע	לרב ושמואל

שבועות דף מ"ז ע"ב

שתי כיתי עדים המכחישות זו את זו, שלרב הונא נאמנים בעלמא ולרב חסדא לא, מה הדין לשיטתם כשהם חתומים על שני שטרות באופנים דלהלן?

לרב חסדא	לרב הונא	
שניהם פסולים	שניהם כשרים	בשני מלוין ושני לוין בשני שטרות
יד בעל השטר על התחתונה	יד בעל השטר על התחתונה	מלוה אחד ולוה אחד בשני שטרות
שניהם פסולים	שניהם כשרים	שני מלוין ללוה אחד בשני שטרות
שניהם פסולים	תיקו	מלוה אחד לשני לוין בשני שטרות

¹ באופן זה הוריש המלוה ליורשיו ממון ולא שבועה, ונעשו היתומים התובעים ממון ללוה, ואח"כ גם כשמת הלוה יכולים יתומי המלוה להשבע ליתומי הלוה ולהפרע ממנו לכו"ע.

² באופן זה כבר נתחייב המלוה שבועה ליתומי לוה, ואח"כ כשמת המלוה לא הוריש ליתומיו ממון, ואין אדם מוריש שבועה ליורשיו, ולכך אין יתומי המלוה יכולים להשבע.

³ ס"ל לרב ושמואל שהמחוייבים שבועה ואינם יכולים להשבע לא זה ולא זה הדין שחזרה שבועה לסיני, ואין כאן לא שבועה ולא פרעון.

⁴ ס"ל לרבי אבא דמתוך שאין יכול להשבע משלם, והיינו שחזרה השבועה למחייב לה וכיון שלא יכולים להשבע ישלמו, וע"י בתד"ה מתוך.

⁵ שהיא שבועה דרבנן, וכגון שבועת היתומים במת לוה בחיי מלוה או בפוגם שטרו.

⁶ וע"י היטב בתוס' רא"ש שכתב סברת הדבר, דכיון שעיקר הפרעון תלוי בשטר ועל ידו הם גובים ולא על ידי השבועה, והשבועה היא רק תקנה דרבנן, לכך במקום שלא יכולים להשבע גובים רק ע"י השטר.